

תוספות

כל פרשה שהיתה חביבה על דוד כר - ואם תאמר: מאי כל הפרשות? והא לא אסכתו שום פרשה אחרת שמתחלת באשרי ומסיימת באשרי אלא היא! ויש לומר דלאו דוקא "פתח באשרי וסיים באשרי", אלא חתימה מעין פתיחה, כמו תהלה, שפתח ב"תהלה" וסיים ב"תהלה", תהלה ה' ידבר פי". וכן הרבה פרשות שמתחילות בהללויה ומסיימות בהללויה.

1028 / יוני 2

אכל פרשה שהיתה חביבה על דוד, פתח בה באשרי וסיים בה באשרי; פתח באשרי - דכתיב, "אשרי האיש", וסיים באשרי - דכתיב, "אשרי כל חוסי בו".

גנבל

רב הונא בשם בר קפרא אמר: בזכות ארבעה דברים נגאלו ישראל ממצרים: שלא שינו את שמם, ולא שינו את לשונם, ולא אמרו לשון הרע, ולא נמצא בהן אחד פרוץ בערוה. ולא שינו את שמם, - ראובן ושמעון נחתו, ראובן ושמעון סלקין; ולא היו קורין לראובן רופוס, ולשמעון לא היו קורין לוליאני, וליוסף ליקטיסני ולבנימין אלכסנדרא [י].

טו גיוזי 3

יש בני אדם ששמתיהם כעורים ומעשיהם כעורים. שמתיהם נאים ומעשיהם נאים. שמתיהם נאים ומעשיהם כעורים. שמתיהם כעורים ומעשיהם נאים. שמתיהם כעורים ומעשיהם כעורים. עשו עושה רצון עושו. בית הקדש: שמתיהם כעורים ומעשיהם כעורים. בנן סיסרא בני המלך (מלך ב). שמתו אל מן העולם נחבני שהביא את דבריו. שמתיהם נאים ומעשיהם נאים אלו השכטים. ואמר אליהם עלו זה בנגב עלו שהם עורים.

גנאלול אלא י

וגו, כה אמר כרש מלך פרס וגו', מי בכס מכל עמו וגו', (ב) ויקומו ראשי האבות וגו' (עזרא א). ארבע רבוא וגו', מלבד עבדיהם וגו' (שם ב), בכלל, (א) ובפרט אינן אלא שלשים אלף ושלוש מאות וששים, (א) ושנים עשר אלף, היכן הם, אלא אלו שעלו משאר השבטים,

טו אלא וגו

תשובתן של אנשי ענתות קבלתי, והשובותיכם איני מקבל, שנגזרה עליהן גזירה קשה, והיד (עו) לכן כה אמר ה' על אנשי ענתות וכו' לכן כה אמר ה' צבאות הנני פוקד עליהם (עו) (רעה) הבחורים ימתי בתרב בנייהם ובנותיהם ימתי (עו) במלחמה ושארית (עט) לא יהיה להם (ירמיה יא כ"א כ"ב כ"ג) וכיון שעשו תשובה, זכו להתייחס אנשי ענתות (פ) מאה ועשרים ושמונה (עזרא ב' כ"ג), והשובותיכם איני מקבל.

טו אלא ז"כ אלא

מה הודוה שקעים וארבעה: המשקלים בני אסף מאה עשרים

ושלמה: 7

בני השקלים בני שלום בני אסר בני טלמן בני עקיב בני חטיטא בני שבט הלל מאה שלשים ותשעה:

ה. (א. א) ויילך איש גרדום אלא בוא וראה כמה חביב הקדוש ברוך הוא ביאתה של ארץ ישראל יותר מיציאתה להלן כתיב סוסיהם פנדיהם גמליהם ברם הקא כתיב ויילך איש גרדום אלא להלן על ידי שהיו יוצאין מהארץ לחוצה לארץ לא יחס הכתוב את ממונם ויילך איש גרדום.

רו א ג

בני הנתינים	בני ציחא	בני חשופא	בני
מד טבעות:	בני מלס	בני קיעהא	בני
מה פדון:	בני לבנה	בני חננה	בני
מו עקוב:	בני חנב	בני שמלי	בני שלא
מז תנן:	בני גל	בני גתר	בני
מח ראיה:	בני רצון	בני נקנדא	בני
מט גזם:	בני ענא	בני פסח	בני
יבסי:	בני אסנה	בני מעתיים	בני
יג נפסים:	בני בקנקוק	בני חקופא	בני נוסים
יד חרזור:	בני בצלות	בני מחנדא	בני
יז חרשא:	בני כרקוס	בני סיסרא	בני
יח תמח:	בני נצח	בני חסיפא:	בני
יט עבדי שלמה:	בני סטי	בני הספרת	בני
יז פרוזא:	בני יעלה	בני דרקון	בני
יז גדל:	בני שפסנה	בני חסיל	בני

בני אמי: כל הנתינים ובני עבדי שלמה שלש פכרת הצביים

22

שם ע"ב גדול ח"ח יותר מהלכת נפשות וכו' פירו' דוקא כה"ג שטומד
 בפרץ לכל יבוא הדבר לידי סכנת נפשות אבל להליל מן היס ומן
 המפולח דקיימי נפשות להליל אין לך דבר שקול כפיקוח נפשות גם מאי
 דקאמר גדול ח"ח מבנין בהמ"ק מיירי דלא מתבטל בנינו מחמתיה אבל
 זולתן זה בנין בהמ"ק עדיף ותדע דמרדכי בטל מהחורה ונכנס לשררה בחר
 דכבר נילולו ישראל דמבוס הכי פירשו ממנו כנהדרין כמו שפי' רש"י בד"ה
 שפירשו ממנו והוא נכנס לשררה לעמוד בפרץ לכל יבא לר' ואיזי ליענ
 בנהלת שדי אבל בזמן הלכתן של ישראל פשיטא דעדיף ועדיף מח"ח ולא
 מצטיא רבבים אלא חפ"י הלל נפש דיחיד עדיף מח"ח וההיא דעזרא נמי
 הא סלקו שאר חבריו והוו צנו לה הנס דלא סליק עזרא אבל זולת זה
 הוה סליק לבנות דעדיף בנין בית המקדש מח"ח:

11/10/48 | 11/38

כ"ג א

1) אמר רב יוסף: גדול תלמוד תורה יותר
 מהצלת נפשות. דמעיקרא חשיב ליה למרדכי בחר
 ארבעה ולבסוף בחר חמשה. מעיקרא כתיב "אשר
 באו עם זרובבל ישוע נחמיה שרניה רעליה מרדכי
 בלשון" ולבסוף כתיב "נחמיה עם זרובבל ישוע
 נחמיה עזריה רעליה נחמיה מרדכי בלשון"

מחצית ש"ס

10/11/48 | 10/11/48

4

מניינים	רשימת העולים	הפסוקים
11	מנהיגי העולים	ב
13,337	בני יהודה למשפחותיהם	גיט
8,635	בני בנימין לעריהם	כילה
1,299	הכהנים	לזילט
341	הלוויים (לסוגיהם)	מ"מב
392	הנתינים ועבדי שלמה	מג"נח
652	קבוצות עולים-חסרי-יחוס	נט"ס
	כוהנים ללא כתבי-יחוס	סא"סג
7,337	עברים ואמהות	סה
200	משוררים ומשוררות	סה

עולי בבל - חתך כללי (עזרא)

- עולי תל מלח
- נתינים
- לויים
- כהנים
- ישראלים

1) א"ג, כה אמר כרש מלך פרס וגו', מי בכם מכל עמו וגו', (ב) ויקומו
 "אשי האבות וגו' (עזרא א). ארבע רבוא וגו', מלבד עבדיהם וגו'
 (שם ב), בכלל, (א) ובפרט אינן אלא שלשים אלף ושלוש מאות וששים,
 (א) ושנים עשר אלף, היכן הם, אלא אלו שעלו משאר השבטים,

120 אלף (א) וגו' >

2) לה שמות האנשים (יג טז). מה היו שמותם (יג יג-טו), סתור בן מיכאל, נחבי
 בן נפסי, גאואל בן מכי. יש בני אדם [ששמותיהם נאים ומעשיהם קעורים,
 ש שמותיהם קעורים ומעשיהם נאים]. שמותיהם קעורים ומעשיהם קעורים,
 מותיהם נאים (טז) ומעשיהם נאים. שמותיהם נאים ומעשיהם קעורים,
 מותיהם נאים ומעשיהם נאים. שמותיהם נאים ומעשיהם קעורים-זה
 ומעאל ועשו. ישמעאל-שומע אל, עשו-עושה רצון עשיו. שמותיהם
 נורים ומעשיהם נאים-אלו עולי גזלה. (עזרא ב ג). בני ברקום, בני סיקרא, בני
 גח, ובנו בית המקדש. שמותיהם קעורים ומעשיהם קעורים-אלו המרגלים.
 ה כתיב בהם, סתור, שסתרו אל מן העולם, נחבי, שהחביא את דבריו (טז)
 מותיהם נאים ומעשיהם נאים-אלו השבטים (יז). (ויאמר אלהם עלו זה בנגב
 עלו, שהם עולים. וישלח אתם משה לתור את ארץ כנען).

אחיה, ש"ס א